

indgår i mindstefradraget, er begrænset til 400 kr., således at eventuelle udgifter derudover kan fratregkes ved siden af mindstefradraget. Overstiger de faktiske udgifter mindstefradraget, kan de faktiske udgifter fradrages fuldt ud. Udenfor mindstefradraget falder — foruden de førnævnte befordringsudgifter udover 400 kr. — f. eks. gældsrenter, livsforsikringspræmier, præmier til egen pensionsforsikring og underholdsbidrag. I det omfang disse udgifter er fradragsberettigede, kan de således fratregkes udover mindstefradraget. Forinden arbejdsgiveren beregner forskudstræk i lønnen, fratrækker han dels pensionsbidrag og dels underholdsbidrag, som bidragsfogden har pålagt arbejdsgiveren at indeholde.

I Sverige er der indført et mindstefradrag på 100 kr. for udgifter i forbindelse med lønarbejde. Overstiger de fradragsberettigede udgifter 100 kr., forhøjes fradraget til nærmeste med 100 delelige kronebeløb. Fradraget kan aldrig overstige lønbeløbet. Endvidere er der indført et mindstefradrag på 150 kr. — for samlevende ægtefæller i alt 300 kr. — for udgifter til kapital- og arbejdsløshedsforsikring. Forinden arbejdsgiveren beregner A-skatten, skal han fra lønbeløbet trække de beløb, som lønmodtageren i medfør af tjenesteforholdet skal betale til pensions-, syge- og ulykkesforsikring samt til pensionering på anden måde end gennem forsikring.

Her i landet er der på et begrænset område, nemlig for så vidt angår personer, der er omfattet af sømandsskatteordningen, gennemført regler om standardfradrag. Ved opgørelsen af den indtægt, hvoraf sømandsskat beregnes, indrømmes der et fast fradrag på 340 kr. månedlig for forsørgere og 270 kr. månedlig for ikke-forsørgere, således at dette fradrag træder i stedet for navnlig fradragene for udgifter til arbejdsløshedsforsikring og faglige kontingenter, udgifter til kapitalforsikringer og udgifter i forbindelse med lønarbejdet. Sømand i udenrigsfart får derudover et særligt fradrag på 350 kr. månedlig, dog at fradraget for ikke-forsørgeres vedkommende er yderligere begrænset på nærmere angiven måde. Disse fradrag er indarbejdet i sømandsskattetabellerne. For ikke-nordiske søfolk på danske skibe svares sømandsskat af den kontante indtægt om bord efter fradrag af 300 kr. månedlig; andre fradrag ydes her ikke.

Derudover er der ved sømandsskatteordningen givet regler om, at der ved opgørelsen af indtægten om bord skal bortses bl. a. fra den del af lønnen, som af rederiet tilbageholdes for sømandens fuldt fradragsberettigede bidrag til en renteforsikring eller en pensionsordning.

Som led i en standardisering af de gældende fra-

drag foreslås det for det første, at der for lønmodtagere sker en sammenlægning af det gældende lønmodtagerfradrag og fradragene for befordringsudgifter, faglige kontingenter og arbejdsløshedsbidrag, således at der i stedet for disse 4 fradrag indrømmes et samlet lønmodtagerfradrag på 1500 kr., dog højst 20 pct. af lønindtægten. Har lønmodtagerens faktiske udgifter af de arter, som de 4 fradrag skal dække, i alt oversteg det udvidede lønmodtagerfradrag, indrømmes der ham i stedet det godtgjorte samlede fradrag. Som det fremgår af de følgende bemærkninger om et standardfradrag, er det dog tanken, at et sådant overskydende beløb skal indgå i standardfradraget og eventuelt være medvirkende til, at dette indrømmes med et større beløb end det faste beløb.

Dernæst foreslås det, at der indføres et fast fradrag (standardfradrag) til dækning af alle de fradrag, der tilkommer en skattepligtig ved indkomstopgørelsen, bortset fra fradrag, som udtrykkeligt holdes udenfor standardfradraget. De fradrag, der således holdes udenfor standardfradraget og som der altså ved siden heraf er sædvanligt fradrag for, er: 1. det foran omtalte faste lønmodtagerfradrag, 2. fradraget for personlige skatter, 3. fradrag for underskud af 1- og 2-familieshuse, 4. fradrag for underholdsbidrag o. lign. samt 5. fradrag for egne løbende bidrag til en pensionsordning eller en renteforsikring og bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, når sådanne bidrag tilbageholdes af arbejdsgiveren. Når de under 5. nævnte pensionsbidrag m. v. holdes udenfor standardfradraget, skyldes det — foruden bidragenes ofte betydelige størrelse —, at det i forslaget afsnit V er foreslået, at arbejdsgiveren, forinden han beregner skatteindeholdelsen, skal trække bidragene fra lønnen.

Blandt de fradrag, der efter den foreslåede bestemmelse vil være omfattet af standardfradraget, skal fremhæves fradraget for udgifter til kapitalforsikringer, sygeforsikring m. v., fradraget for udgifter til renteforsikringer, der ikke er led i pensionsordninger, fradrag for renteudgifter samt lønmodtagerfradragsudgifter udover det faste beløb. Endvidere mere specielle fradrag som f. eks. fradrag for gaver til velgørende formål og fradrag for overført underskud fra tidligere år.

Standardfradraget er kun et mindstefradrag, således at en skattepligtig, der godtgør, at summen af de faktiske udgifter overstiger standardfradraget, i stedet får fradrag for de faktiske udgifter.

Standardfradraget tilsigter i første række at skabe overensstemmelse mellem den foreløbige og den endelige skat. Som det vil blive omtalt nærmere nedenfor, skabes der derved mulighed for i en del